

Pál második levele a korinthusiakhoz

Lekció: Gen. 1.1-5, Jn. 1.1-15
Textus: IIKor. 4

2000. jan. 23.
Gazdagrét

Ne csüggedjünk az evangélium szolgálatában!

Pál apostol és a korintusi gyülekezet története egyre jobban kibontakozik előttünk, ahogyan előre haladunk a második korintusi levél olvasásában. Szeretném hangsúlyozni, hogy a Biblia, és így ez a bibliai "könyv" is, amit hétről hétre olvasunk, nem száraz, steril hitigazságok gyűjteménye. A szavak mögött hús-vér emberek, valóságos események, fájdalmas konfliktusok, sokszínű érzelmek állnak. A korintusi levél egy darabja annak a valóságos történetnek, amely az apostol, az általa alapított gyülekezet, valamint a gyülekezetbe érkező álapostolok között zajlott.

Fontos ezt látnunk, mert a keresztyén élet, amiben szeretnénk növekedni e levél olvasása révén is, nem "vákumban" élt élet. Nem hitigazságok elsajátítása, nem egyéni lelki életünk támogatása, hanem a megfeszített és feltámadott Jézus Krisztus követése a legvalóságosabb mindennapjainkban. Ebben az életben Jézus Krisztus tanúi vagyunk, megbízatással, küldetéssel rendelkezünk. Ha életünk teljességében őt követjük, azaz akarata szerint igyekszünk élni, bemutatjuk őt másoknak. Ez a misszió: Krisztussal járva bemutatni őt annak a világnak, amelyik nem ismeri, sőt, gyűlöli őt.

Tudom, hogy tudjátok ezt - nem kell mondani. Miért mondom mégis? Azért, mert *a Jézus Krisztusról szóló bizonyágtételbe könnyen belefáradunk*. Sokan bele is fáradtunk. Elcsüggedtünk, talán feladtuk. Tudjuk, hogy "ez a dolgunk", de egyáltalán nem hiszünk abban, hogy eredménye, gyümölcse van. Sokan vannak így gyülekezetünkben.

Pál apostol ebben a fejezetben kétszer is írja: "nem csüggedünk"(v.1, v.16). Ez azonban nem a megingathatatlan misszionárius örök jelszava, hanem a vádaskodások ösztöve alatt roskadozó apostol hitvallása. Akármivel is kell szembenéznie, a szolgálatot nem adja fel, a Krisztusról szóló tanúságba nem fárad bele, nem csügged el. Mondhatjátok persze, hogy ez természetes, a nagy apostol nem adhatja fel. De én nem vagyok Pál! Azonban ahogyan elgondolkoztam ezen a részen, arra jutottam, hogy neki sokkal több oka lett volna elcsüggedni, mint nekünk, mégsem tette. Jöjjetek, merítsünk hát erőt missziói életünkhöz Pál vallomásából, és könyörögjünk Isten Szentlelkének, hogy ő legyen a vezetőnk ebben!

I. Ne csüggedj, amikor erkölcsi vádak érnek

Bibliamagyarázók szerint a v.2-ben az apostol azokra a vádakra reagál, amellyel a korinthusiak, ill. az odaérkező, Pált bíráló és tekintélyét romboló álapostolok támadják őt. A vádak súlyossága, valamint az, hogy lelki gyermekei felültek ezeknek a vádoknak, emberileg elégséges okot adna arra, hogy az apostol azt mondja: elég, belefáradtam. Ő azonban válaszol az őt ért vádakra.

"...elvetjük a szégyenletes titkos bűnöket." A bűnnek az ereje gyakran az elrejtettségben van. A szégyenteljes titkok addig tartják hatalmukban az embert, amíg nem kerülnek a nyilvánosságra. Ez történik a bűnvallásban, amikor Isten és testvérünk előtt felfedjük a valóságot. Amilyen nehéz, olyan felszabadító a bűnvallás. Ezzel megtörik ezen bűnök hatalma, mert erejük éppen a leplezettségben, a rejtőzködésben van.

Pál apostolt azzal vádolják, hogy élete nem tiszta és egyenes, sem a korintusi gyülekezet, sem Isten előtt. Ő azonban ezt tagadja, és azt mondja, hogy mindezt elvetette, megtagadta. Éppen ezért *"nem járunk ravaszágban"* -mondja. A kígyó Évát a ravaszágával csalta meg, írja máshol e levélben (11:3), amiből világosan látjuk, mivel vádolták őt. Megtévesztő, félrevezető, tudatosan csapdát állító magatartással és beszéddel. Ehhez kapcsolódik az is, hogy meghamisítja az Isten Igéjét. Nem az igaz evangéliumot, üzenetet szólja, azért, hogy embereket félrevezessen, ravasz módon becsapjon. Mindezt titokban, elrejtve, szégyenteljesen teszi - állítják róla.

Nem tudom, át tudjuk-e élni az apostol fájdalmát. Az általa szeretettel plántált gyülekezet támadja személyét. Ő azonban nem csügged el.

A vádak, amelyek a keresztyéneket érik, ma is hasonlóak. *Egy Krisztus ellenes világban élünk, amelyben ez az ellenségesség még nem nyílt.* Nincs keresztyénüldözés, de a "levegőt" át- meg átjárja az elutasítás. Azt a levegőt, amelyet mi is magunkba szívünk. Gyakran nem tudatosítjuk magunkban, hogy bennünket, Krisztus követőit milyen vádak érnek folyamatosan, mert legtöbbször nem nyíltan, közvetve érnek el. Éppen ezért azt sem tudjuk, hogy miért csüggedünk el, és érezzük a Krisztus követő, a missziói élettel kapcsolatban: elég, belefáradtam, hiábavaló, eredménytelen.

A bennünket körülvevő világ a krisztusi értékeket kigúnyolja és megveti. Hűséges akarsz lenni? - nevetséges! Becsületesen akarsz dolgozni? - ébredj fel! Elítéled azt, amit Krisztus elítél? - Ne szólj bele más dolgába! Hiszel abban, hogy Jézus Krisztus az egyedüli megváltó? - Nem vagy toleráns, sőt, primitív, beszűkült gondolkodású vagy! Gyülekezetbe jársz? - könnyen leszektáznak. Bűnnek tartod az abortuszt? - Ki vagy te, hogy beleszólj mások életébe?! *Érzed, hogy micsoda támadás éri a hitbeli és erkölcsi meggyőződésedet, az egész személyedet nap mint nap? Ezért csüggedsz el, ezért fáradtál bele...* Annyit hallod az ellenkezőjét, hogy már magad is elbizonytalanodsz. Lelkiismeretfurdalást érzel, ha arról van szó, hogy megvalljad a hited: tényleg egyedül ő az élet? Tovább kell ezt adnom? Bolondságnak tartod, ahogyan élsz: tényleg lehet így élni? Juthatok valamire?

Pált azzal vádolják, hogy ravasz és meghamisítja az evangéliumot. Nem tudom, hogy ti milyen gyakran taklátkoztok ugyanezzel a váddal, de nem ritka. Ez a következően hangzik ma: Az egyház, vagy a papok (sic!) a Bibliából kihagytak, elrejtettek részeket, amelyek például a reinkarnációról szólnak (és mindjárt értelmetlen a váltságphalál). Ez megjelenik egészen buta, napi szinten, és tudományos köntösben is. Meglepő a hasonlóság az akkori vádakkal.

Nekünk sem lehet más válaszuk, mint az apostolnak: *"...az igazság nyílt hirdetésével ajánljuk magunkat minden ember lelkiismeretének az Isten előtt."* Pál azért nem csügged, mert ápolja magában a meggyőződést, hogy ő Isten előtt áll, őt egyedül Isten ítéli meg. Éppen ezért nyílt és őszinte az igazság hirdetésében, nem tagadja nyomorúságait, kudarcait. De mivel Isten előtt áll, nem csügged. *Te ki előtt állsz?*

II. Ne csüggedj, amikor azt látod, hogy sokan nem fogadják el az evangéliumot

A 3. versből kiderül, hogy Pálnak nemcsak a személyét, hanem az üzenetét is bírálták. *"Ha pedig nem elég világos a mi evangéliumunk..."* Azt mondhatták a Korintusba érkező hamis apostolok, hogy Pál beszéde nem elég világos, és ezért nem térnek meg többen. Pált Jézus Krisztus arra hívta el, hogy az ő evangéliumát hirdesse, és az apostol ennek odaszentelte egész életét. Ugyanakkor mégis azt kellett tapasztalnia, hogy hallgatói közül sokan, különösen szeretett népe, Izrael tagjai, bezárják a szívüket a szabadítás üzenete hallatán. Elég szomorúságot jelentett ez annak az embernek, akit szorongatott a Krisztus szeretete. És akkor azt kell hallania, hogy vele van a baj, nem világos az igehirdetése, és ezért nincs több gyümölcse munkájának. Az apostol azonban mégsem mondja: elég, feladom.

A probléma sokunknak hasonló. Mindaz, aki komolyan vette, hogy Krisztus őt a halálból mentette meg, és ezért szeretné ezt elmondani, átadni szüleinek, gyermekeinek, testvéreinek, barátainak, ismeri ezt a kételyt. Mennyi ideje imádkozom (vagy: mennyit imádkoztam), mennyiszor próbáltam elmondani, hogy mi tett velem Isten szeretete, és mégsem értik. Ugyanazokat a kérdéseket teszik fel újra és újra, pedig már hányszor megadtam a választ legjobb tudásom szerint. Van, aki nemcsak maga teszi fel a kérdést magának, hanem megkapja mástól: bolondság, amiben hiszel, értelmetlen dolog.

Pál ebben a helyzetben is a Mindenható Istenre emeli tekintetét. Ő az, aki egyedül világosságot tud gyújtani ott, ahol a sötétség uralkodik. Mert az ember szívét/gondolkodását - minden emberét - e világ istene, a Sátán megvakította. Áthatolhatatlan sötéttséget borított az ember elméjére, amit semmiféle érv, semmilyen logika, semmilyen bölcsesség vagy rábeszélés soha, de soha nem képes eloszlatni. *"...Nem látják meg a Krisztus dicsőségéről szóló evangélium világosságát, aki az Isten képmása."* A vak nem lát semmilyen világosságot, mégha oly jól célozzuk is azt a szemébe. Akinek

elméjét a Sátán megvakította, annak nem világos az evangélium, az nem látja a Názáreti Jézusban Istent magát.

Akkor hogyan lehetséges, hogy egyeseknek mégis világos az evangélium? Úgy, hogy *"Isten, ...aki ezt mondta: 'sötétségből világosság ragyogjon fel', ő gyújtott világosságot a szívükben, hogy felragyogjon előttiünk Isten dicsőségének ismerete Krisztus arcán."* Aki szólt a teremtés hajnalán, és szavára az őskáoszban, a sötétségben rend és világosság lett, ugyanaz szól, és teremt világosságot az ember szívében. Mert Isten teremtő hatalmánál kevesebb nem képes újjáteremteni. Mert az, hogy a világ Isten szavára a semmiből lett, nem nagyobb csoda, mint hogy a Sátán által elvakított ember szívében világosság gyúl.

Pál tehát azt mondja, hogy bár sokan nem értik az evangéliumot, pedig számára semmi nincs, ami ennél fontosabb lenne, ő mégsem adja fel a Krisztus hirdetését. Elismeri és elfogadja, hogy ennek kulcsa a Teremtő Isten kezében van, akinek kezében ő csak egy eszköz. *Kész vagy-e te is Isten kezébe tenni a bizonyágtételek eredményét? Kész vagy-e hozzá hűségesen, róla szavakkal és tettekkel bizonyágot tenni akkor is, amikor ő magának tartja meg a döntést, hogy kinek és mikor gyújt világosságot szívében? Kész vagy-e ezzel a reménységgel élni?*

III. Ne csüggedj el az evangélium hirdetésére nézve akkor sem, amikor saját nyomorúságoddal nézel szembe.

A korintusba érkező szuperapostolok szívesen dicsekedtek látomásaikkal, elragadtatásaikkal, Krisztus bennük látványosan megmutató erejével. Éppen ezért Pál üldöztetései, erőtlenségei, nyomorúságai jó célpontjai lehettek a támadásoknak. A levél elején olvastuk, hogy Ázsiában erején felül megterhelhetett az apostol, annyira, hogy már a halára is elkészült. Azt mondtam, hogy ez valószínű az efézusi ötvöslázadással függ össze, amelynek következtében Pál elhagyta a várost. Hogyan hirdethet az apostol egy dicsőséges, győzedelmes evangéliumot, amikor ennyi nyomorúság van az életében? Bírálói rámutathatnak erre a látszólagos ellentétre. Hol van itt az áldás, Isten ereje és hatalma? Ennyi nyomorúság közepette hogyhogy nem fárad bele az evangélium hirdetésébe? Ha Isten szolgálja, miért van ennyi nehézség, és miért nem csügged el?

"Ez a kincsünk pedig cserépedényekben van, hogy ezt a rendkívüli erőt Istennek tulajdonítsuk, és ne magunknak." Az apostol magáról beszél, és kincsnek nevezi azt a szolgálatot, amit Isten rábízott: az evangélium hirdetését, amit Isten újjáteremtő erejének kiárasztására használ fel. Ez a kincs azonban értéktelen és törékeny cserépedényben van, azaz egy elmúlás alá vetett testben, egy üldözött, megvetett, éppen bevádolt, elutasított ember életében. De ez Isten akarata, mondja Pál, mert ha nem így lenne, elbízná magát, saját magának tulajdonítaná azt, hogy emberek elfogadják Jézus Krisztust. Ezért bár szorongatják - nem szorítják be; kétségkedik maga is - de nem esik kétségbe; üldözik - de nem hagyja mindenki el; letiporják - de mégsem pusztul el. Magában hordozza Jézus Krisztus halálát, hogy az ő életét is magában hordozza: éppen abban, hogy nem ismer elveszett helyzetet, éppen abban, hogy soha nem adja fel. Mert amikor minden józan, emberi gondolkodás szerint, ennyi küzdelem, bírálat, sikertelenség között fel kellene adnia, egyedül a feltámadott és benne élő Krisztus a magyarázat arra, hogy mégsem csügged el.

Csodálom Pál hitét és elkötelezettségét. Össztűz alatt van, minden az ellen szól, hogy folytassa a Krisztusról szóló bizonyágtételt, és ő nem omlik össze. Ennek egyetlen magyarázata, hogy ismeri az ő Urát. Hogy igaz, amit máshol ír (Gal.2.20): *"Élek többé nem én, hanem él bennem a Krisztus..."* Valóban úgy látja az életet, hogy semmi jelen szenvedés, elutasítás, kritika nem mérhető ahhoz a dicsőséghez, amit a Krisztushoz való hűség szerez neki. Ő nem a láthatókra néz, hanem a láthatatlanokra.

Ezért hát te se csüggedj. Ne add fel. Ha úgy érzed belefáradtál Krisztus teljes szívvel való követésébe és az ő megvallásába, ha úgy látod, hogy csak kritikában, meg nem értésben, elutasításban van részed, végy példát az apostoltól, és szegezd tekinteted Jézus Krisztusra! **ÁMEN**